

זמני שבת

פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ
מִשְׁפָּטִים
(שְׁקָלִים)

הדלקת נרות - 5:26pm
מנחה ליל שבת - 5:20pm
שחרית - 9:00am
מנחה שבת יום - 5:00pm
סקיעה - 5:46pm
מוצאי שבת - 6:30pm

המרכז לישראלים

Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

פיקדון משמים

מפי הרב MG שליט"א

"אם כסף תלווה את עמי את העני עימך"
"כל 'אם' ואם שבתורה - רשות, חוץ מכאן שהוא חובה"

(רש"י במקום)

שואל האור החיים הקדוש:

אם אכן מדובר בחובה להלוות לעני - מדוע נאמר בפסוק בלשון "אם כסף תלווה"? היה צריך לומר בלשון ברורה: "כסף תלווה" - לשון ציווי וחובה!

מבאר רבינו האור החיים הקדוש יסוד נפלא: מי שיש לו כסף יותר מכדי צרכיו - עליו לדעת שהכסף אינו באמת שלו.

הוא שייך לעניים וללומדי התורה, ורק מופקד אצלו.

האדם אינו אלא שומר על הכסף עבור העני שנגזר עליו, מסיבות עליונות שאין אנו מבינים, להתבוננות ולבקש את ממונו - שהוא באמת שלו. לכן צריך העשיר להיזהר ולהתבונן בדבר, ולא להרגיש התנשאות כאשר הוא נותן צדקה. **הכסף אינו שלו - אלא של העניים ולומדי התורה.**

רק כך גזרה חכמתו יתברך, שהם יטילו את חלקם דרך אחרים.

וזהו הרמז בפסוק:

"אם כסף תלווה את עמי" -

אם אתה רואה שיש לך שפע כסף, עד שאתה יכול גם להלוות לאחרים -

דע לך כי "את העני עימך" - החלק השייך לעני נמצא עמך, מופקד אצלך, ואינו שלך.

ולכן נאמר:

"לא תהיה לו כנושה" -

אל תרגיש עליונות והתנשאות כאשר אתה נותן לו צדקה או מלווה לו כסף.

שבת שלום

לוח מודעות

מזל טוב

אושרי ומאיה חנוכיב על הולדת הבן שיח' הברית תתקיים אצלנו בבית ביום שני הבא עלינו לטובה בשעה 8:30 בביתנו
109 HETHERINGTON CRES

קידוש

על ידי גבריאל לעילוי נשמת יונה בן אליהו ז"ל

תודות ל:

תודה רבה ליהושע שעבוד ימים כלילות להשיג קרנות למרכז לישראלים-הצליח כבר לכסות את החלונות נגד טרור ועובד כרגע על המצלמות ועוד דברים ברוך השם תודה רבה לרוני על חירוף הנפש לגיוס משקיעים למרכז לישראלים

לעילוי נשמת

אביו של ידידנו גבי גבריאל רבי"ב ברוך דיין האמת דינה בת סולטנה וניסים כו' בשבת

ברוכים הבאים

כולל זכרון אברהם

לעילוי נשמת
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בומי) שטיינמץ ז"ל

המרכז לישראלים

כוחחים

כולל

8:30-9:15 לימוד
9:15-9:30 ערבית
מסכת בבא מציעא
פרק אלו מציאות

מגיד שיעור

הרב ראובן שליט"א

חמאס חורה כנסת כולל

להרשמה לפגות
647-5889967

לדב MG בסלפון

בואו לתרום ולקחת חלק מעשי בקירוב יהודים ותזכו לשכר כבר בעולם הזה
שמואל 647.201.8292

סעודת אחשוורוש

שוק מחנה יהודה

המרכז
לישראלים
טורונטו
Jewish Outreach center
Jewish Outreach center

יום שלישי | 3.3.26 | בשעה 5:30

אוכל בשרי ישראלי
אותנטי

תזמורת
ישראלית

קוסם
לילדים

תחרות
תחפושות

מבוגר \$ 40 | ילד עד גיל 12 \$ 20 | מקסימום למשפחה \$ 250

במרכז הישראליים בטורונטו

Promenade village 7700 Bathurst unit 1

חובת הרשמה מראש | מקומות מוגבלים | אלי מנשירוב 8878900 (416)

יש להגיע
מחופשים
למשהו שקשור
לישראל

בזמן מועדוני

סיפור ושאלה

חוכמת יתרו והמנהיגות של משה

בפרשת השבוע אנו נפגשים עם רצף ארוך של מצוות ודינים. אחרי המעמד האדיר של מתן תורה, קולות וברקים, אש ועשן – התורה יורדת אל הקרקע. אל המציאות. אל חיי היום-יום. "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" – דיני נזיקין, אחריות, עבד עברי, שומרים, ריבית, גר יתום ואלמנה. מסופר על אדם אחד בעיירה קטנה שהיה ידוע כאדם ירא שמים. בכל בוקר היה מגיע ראשון לבית הכנסת, מתפלל בכוונה, לומד מעט לפני העבודה, וכולם העריכו את דבקותו. יום אחד, בדרכו לשוק, מיהר מאוד. הוא סחב סחורה יקרה, ומחשבותיו היו טרודות בעסקה גדולה שעמדה להיסגר. באותו רגע עבר לידו ילד קטן שרץ אחרי כדורו. הילד לא שם לב, התנגש בעגלה, ואחת החביות נפלה ונשברה. הסחורה היקרה נשפכה על הקרקע. האיש כעס מאוד. פניו האדמו, והוא החל לצעוק על הילד ועל אביו שהגיע בריצה. "מי ישלם לי על הנזק?" צעק. "זה הפסד גדול! אתם חייבים לי הכול!" האב ניסה להסביר שהילד לא התכוון, שהם אנשים פשוטים ואין בידם לשלם סכום כזה. האנשים סביב התחילו ללחוש. הרי האיש הזה נחשב צדיק. מתפלל, לומד, מכובד. באותו רגע עבר במקום רב העיירה. הוא התקרב בשקט ושאל: "מה קרה כאן?" הסבירו לו את המקרה. הרב פנה אל האיש ושאל: "אמור לי, מה למדת הבוקר?" האיש השיב: "למדתי את פרשת משפטים, דיני נזיקין."

הרב חייך בעדינות ואמר: "היום קיבלת הזדמנות לא רק ללמוד את הדין – אלא לחיות אותו. התורה לא ניתנה רק לבית המדרש. היא ניתנה לרחוב, לשוק, למפגש הלא צפוי. השאלה איננה רק מי חייב לשלם – אלא מי אתה ברגע הזה."

האיש שתק. הכעס התחיל להתחלף במבוכה. הוא הביט בילד המפוחד, באב הנבוך, והבין שהניסיון האמיתי איננו בהפסד הכספי – אלא בשליטה העצמית, ברחמים, ביכולת לנהוג לפני משורת הדין. לאחר רגע ארוך אמר: "אני מוותר. נלמד כולנו להיזהר יותר."

המתח התפוגג. הילד חייך בהקלה, והאנשים סביב הרגישו שהם היו עדים לשיעור גדול יותר מכל דרשה.

שאלה למחשבה:

בפרשת משפטים אנו לומדים עשרות דינים העוסקים באחריות ובצדק. אך מתי בפעם האחרונה עמדנו במצב שבו ידענו שאנו "צודקים" לפי הדין – ובכל זאת בחרנו לנהוג ברחמים, באיפוק או לפני משורת הדין? האם התורה בחיינו נשארת בספר – או שהיא נכנסת גם לרגעים הקטנים והלא מתוכננים של היוםמום? זהו האתגר האמיתי של הפרשה: לא רק לדעת את המשפטים – אלא להיות אנשים של משפט, של אחריות ושל לב ישר.

המשתתפות באבות ובנות

הודעה לציבור:
במוצאי שבת הקרוב אבות ובנים שיעור להורים ינתן על ידי הרב יעקב קאופמן כדאי לבוא לשמוע אותו פה מפיק מרגליות

אבות ובנים ובנות

מידי מוצאי"ש מתקיים במרכז לישראלים ערב בלתי נשכח,

אבות ובנים ובנות!

בנים 7:00-8:00

בנות 8:00-9:00

הגרלות על פרסים, וגם להורים שמשתתפים ושומעים את

השיעור!

פיצות ושתייה יחולקו למשתתפים

משתתף באבות ובנים יחד עם הרב MG

חלוקת פיצות אבות ובנים ובנות

אבות ובנים מוצאי שבת

הרב MG יחד עם הרב בן שושן

סיפורי צדיקים

יש דין ויש דרך צדיקים

(על פי בבא מציעא פ"ג ע"א-ע"ב)

הגמרא מספרת על רבה בר בר חנה, אחד מגדולי חכמי בבל. יום אחד שכר פועלים לשאת עבירו חביות של יין. מלאכה פשוטה לכאורה – להרים, לשאת, להניח. אך לעיתים די ברגע של חוסר תשומת לב כדי לגרום להפסד גדול.

תוך כדי העבודה נשמטו החביות מידיהם של הפועלים, התנפצו על הקרקע, והיין היקר נשפך ואבד. היה זה נזק משמעותי. לא מדובר היה בכמה מטבעות בודדות, אלא בהפסד ממשי.

רבה בר בר חנה כעס. מן הדין – כך סבר – הפועלים אחראים לנזק. הוא תפס את גלימותיהם כמשכון עד שישלמו את ההפסד. זה היה צעד מקובל; בעל הבית שומר את בגד העבודה כערובה לתשלום. הפועלים, אנשים פשוטים ועמלי כפיים, עמדו חסרי אונים. יום שלם עבדו, ובסופו לא רק שלא קיבלו שכר – אלא אף נותרו ללא גלימותיהם. הם פנו אל רב, גדול הדור, וביקשו את התערבותו.

קרא רב לרבה בר בר חנה ואמר לו: "החזר להם את גלימותיהם."

תמה רבה: "וכי כך הוא הדין? הרי שברו! והפסד נגרם לי!"

ענה לו רב בפסוק ממשלי (ב, כ):

"למען תלך בדרך טובים."

רבה שמע – והחזיר להם את הגלימות.

אך בזה לא הסתיים העניין. הפועלים אמרו לרב: "עניים אנו. עבדנו כל היום, רעבים אנו, ואין לנו מה לאכול."

שוב פנה רב לרבה ואמר לו:

"שלם להם את שכרם."

רבה התקשה עוד יותר: "וכי גם זה הדין? לשלם להם – לאחר ששברו את החביות?"
ענה לו רב את המשך הפסוק:
"ואורחות צדיקים תשמור."

כאן מתגלה עומק עצום. רב אינו חולק על הדין היבש בלבד; הוא מגלה שיש מדרגה נוספת. יש דין – ויש "דרך טובים". יש שורת הדין – ויש "אורחות צדיקים". הגמרא אינה מספרת לנו על ויכוח ארוך. היא אינה מתארת דרמה. היא מספרת בפשטות: רבה קיבל את דברי רב. הוא ויתר. הוא שילם.

מה קרה כאן?

מצד אחד – הצדק עמד לצדו. מצד שני – התורה מבקשת מהאדם לבנות עולם שאינו מתקיים רק על פי זכויות וחובות. חברה שבה כל אחד נאחז במלוא זכויותיו בלי שמץ ויתור – תתפורר מבפנים. וכבר אמרו חז"ל (בבא מציעא ל ע"ב):

"לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו דבריהם על דין תורה ולא עשו לפני משורת הדין."

דבר זה מטלטל. הקפדה מוחלטת על הדין – בלי מרחב של חסד – עלולה להביא חורבן.

רבה בר בר חנה לא הפסיד רק כסף באותו יום. הוא הרוויח מדרגה. הוא למד כי גדולתו של אדם אינה נמדדת רק בידיעת ההלכה, אלא ביכולתו לשלב צדק עם רחמים. כמה פעמים אנו עומדים במצבים דומים – בבית,

בעבודה, בקהילה. אנו בטוחים בצדקתנו. אולי באמת הדין איתנו. אך השאלה הגדולה היא: האם אנו מחפשים רק להיות צודקים – או גם להיות טובים?

יש רגעים שבהם הוויתור אינו חולשה, אלא עוצמה. רגעים שבהם אדם אומר לעצמו: אמנם אני זכאי – אך אני בוחר בדרך טובה יותר.

זהו השיעור הגדול של הגמרא:

לא די לדעת את הדין.

צריך לדעת גם ללכת "בדרך טובים".

שבת שלום.

כולל ערב עם הרב ראובן

שאלות ותשובות

הגאון רבי אליעזר שלמה שיק זצ"ל
הצדיק מיבניאל

חיזוק לבית
כנסת ולתפילה

"התהללו בשם קודשו, ישמח
לב מבקשי ה'" - שורש התפילה
שמחת לב בקב"ה, לכן דוד המלך
היה מנגן על תפילותיו, כדי למלא
לבבו שמחה בה'.
(רבי יהודה החסיד)

שאלה:

שלום וברכה לכבוד קדשת מוהרא"ש שליט"א (ז"ל). בני בן העשר מרביץ לי, מקלל אותי ומתנהג אלי בזלזול גמור. אני משתדלת לדבר אתו ולהסביר לו שלא מתנהגים ככה, אבל זה שאני מסבירה לו בעדינות, רק גורם לו לזלזל יותר ולהבין שהכח בידיים שלו. מצד אחד אני לא רוצה להכות אותו, ומונעת גם את בעלי מלעשות זאת, אך מצד שני אני לא יודעת איך לפתור את הבעיה. אני מפחדת שהמצב אבוד, ושהאלימות הפיזית והמלוולית הפכו לו להרגל והוא יגדל להיות בעל מכה. מה עלינו לעשות? ואיך צריכים לפעול במצב כזה? תודה רבה וסליחה על הטרחות.

תשובה:

אין דבר כזה "אבוד" וכו', את המלה הזו אתם מכרחים להוציא מהראש שלכם וכו', את ובעל צריכים לדעת שחונך צריך להיות עם תאום בין הבעל והאשה, לא כשהבעל אומר דבר אחד וכו', אחר כך באה האשה ואומרת דבר אחר וכו', ועל זה חוגגים הילדים, כי אם ההורים היו מתאמים ביניהם על כל פרט שרוצים לפעול אצל הילדים, והיו חזקים בדבוריהם, אזי הילדים לא היו יכולים להתחמק וכו', והיו צריכים לשמע בקול ההורים.

הינו חנוך זו העבודה הכי קשה והכי יפה, כי אם רוצים להצליח עם ילדים, צריכים להכניס כללים בתוך הבית, לא עם כח, ולא עם צעקות וצרחות וכו', רק על ידי הסברה ולהיות תקיף בדעת וכו', ואזי הילדים רואים שלא יכולים לעבד על אבא או על אמא, אפילו שהם יזרקו את עצמם על הרצפה ויבכו ויזדפקו עם הראש על הרצפה וכו', ישתוללו ויצרחו וכו', אם הם יראו שהאבא והאמא חזקים בדעתם, אזי ישברו ויציתו, ואדרבה! כשיגדלו יתנו עוד תודה להורים שחנכו אותם טוב. אבל אם ההורים לא חזקים ביניהם, ומכל שכן כשהאבא אומר דבר אחד, והילדים מתחילים לצרוח ולצעק ולבכות וכו', אזי האמא מרחמת וכו', ואומרת לאבא: די! מספיק! עזב אותם וכו', או להפך כשהאמא אומרת משהו, והילדים מתחילים לצרוח ולצעק ולבכות, אזי האבא מרחם וכו', ואומר לאמא די! מספיק! עזבי אותם וכו', בזה הורסים במו ידיהם את חנוך הילדים, וזה ברור כשמש. ולכן קדם כל צריכים ההורים לסכם ביניהם מה הם רוצים וכו', ואז הם צריכים להיות חזקים בדעתם מאד, וזה החנוך הכי בריא, שהאבא והאמא יתאימו בדבריהם, ולא יראו פשרנות וכו' וכו'.

כמוכן שאסור ללכת עם ילדים באכזריות וכו', או בקמצנות וכו', צריכים לרחם עליהם, סוף כל סוף אלו הם הילדים שלכם, אבל הכל צריך להיות עם גבולות, וגם את הגבולות צריכים לאכף עם חכמה ורחמנות ביחד, אבל בשום פנים ואופן לא באכזריות. כשהילד משתולל ומרביץ, צריכים לקנס אותו בדבר שיכאיב לו וכו', ואז הוא יבין שאין להרביץ, אבל אבא ואמא צריכים לעמד חזק בזה, ובפרט בגיל עשר יכולים עוד לחנוך אותו, כי אוי ואבוי אם לא יחנכו אותו, הוא יגדל אלים ולא יסתדר עם החברה, ומכל שכן שיהיה אלים עם אשתו, ואת האלימות צריכים להפסיק מיד ועכשו.

אני מקווה שתביני, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליחי בחנוך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

(ספר שאלות ותשובות ברסלב של מוהרא"ש)

הלכות שבת

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

בליל שבת הפלאטה כבתה, ורק בשעה מאוחרת שמנו לב לכך. החמין כבר הספיק להתקרר, אך הוא עדיין מלא ברוטב. האם יש דרך מותרת כדי שנוכל לאכול חמין חם בשבת בבוקר?

תשובה:

אסור לבקש מגוי להדליק את הפלאטה שזה איסור דאורייתא. אך אם החמין כבר מבושל כל צרכו, ויש שכן שהפלאטה אצלו פועלת, מותר לומר לגוי באופן מפורש לקחת את הסיר ולהניחו אצל השכן על הפלאטה. הסיבה לכך: חימום תבשיל נוזלי כגון רוטב שהתקרר לגמרי בשבת שנוי במחלוקת הפוסקים - לדעת מרן השו"ע אסור לחמם אותו, אך יש ראשונים שמתירים. וכאשר יש מחלוקת בהלכות שבת, מותר לומר לגוי לעשות את המעשה.

המרכז לישראלים
with Jewish center

הנכם מוזמנים לשיעור מיוחד בנושא

טוהרת המ ש פ ח ה

מפי הרב משה רוזנבאום
לולאה גדול בתלום

יום שני | 9:00

שיעור השווה לכל נפש !!
Promenade village 7700 Bathurst unit 1

השיעור לעילי נשמח פינתם בן נימן וחזרי גיסונג

קצת מהפעילות בארגון:

חונאל היקר והרב משה רוזנבוים

שיעור נשים שבועי עם הרב MG

השאר אלו אלוזכנים:

Speed dating

משתה פורים

פסח בפנמה

טיול לאמריקה

ועוד הרבה הפתעות...

חסדי אברהם

שיעור נשים שבועי ימי שלישי

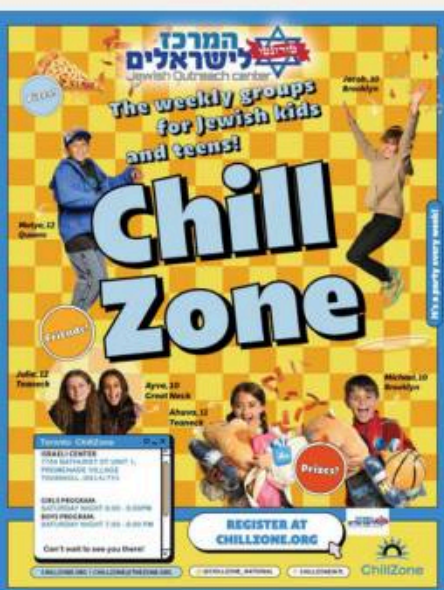
"חסדי אברהם"

היה מקסים

תודה לרב MG שליט"א

תודה לנשים המסורות

שפוקדות את המרכז בכל שבוע מחדש.

PROMENADE VILLAGE 7700 BATHURST UNIT 1